

Nr 900

Av herr **Dahlgren m. fl.**, om svensk skoglig representation i Nordamerika och Sovjetunionen.

(Lika lydande med motion nr 722 i Första kammaren)

Skogsbruket i vårt land genomgår nu en betydande omställningsprocess. Den allmänna prisnivån för skogsindustrins produkter har varit praktiskt taget oförändrad under det senaste decenniet, och priset på skogsbrukets produkter har visat en fallande tendens. Samtidigt har kostnaderna stigit. För att möta denna utveckling har skogsbruket successivt infört nya skötselprogram och alltmer mekaniserat arbetet.

Inom såväl Nordamerika som Sovjetunionen har arbetet med att utveckla maskiner för skogsbruket kommit i gång tidigare än i Sverige. Det har därför varit naturligt att svenska skogsintressenter sökt tillgodogöra sig de erfarenheter som vunnits i dessa länder genom studiebesök och genom inköp av maskiner. Denna import av maskiner, som icke är anpassade för svenska förhållanden och till vilka det ej finns reservdelar inom landet, har visat sig synnerligen dyrbar och värdet av de erfarenheter som vunnits kan knappast sägas motsvara kostnaderna. Många skogs män har i stället enskilt eller i grupp sökt studera maskinerna i drift i respektive land. Genom tillfälliga studiebesök kan man icke på ett rationellt sätt följa den tekniska utvecklingen i berörda länder. Önskemål har därför framkommit att bevakningen borde kunna ges en permanent form genom att en för uppgiften lämplig person stationerades i dessa länder för att systematiskt följa utvecklingen och rapportera nyheter av intresse till skogliga institutioner och organisationer i Sverige.

I Nordamerika och Sovjetunionen har också skett en kraftig utbyggnad sedan mitten på 1950-talet av cellulosaindustrin och pappersindustrin. Utbyggnaden har skett språnvis och i snabbare takt än den successivt stigande konsumtionen. Den sålunda uppkomna överkapaciteten har tid efter annan pressat marknaden och framkallat produktionsbegränsningar. Av FAO utförda prognoser över papperskonsumtionen tyder emellertid på att balansen snart bör vara återställd och att en virkesbrist kan uppkomma i Västeuropa, som är det viktigaste avsättningsområdet för den svenska skogsindustrin.

Även inom sågverksindustrin pågår en utveckling som bör vara intressant ur svensk synpunkt. Sovjetunionen framträder nu som den främste konkurrenten på Västeuropas marknad, men även Kanada har ökat sin export till denna marknad. Samtidigt har plywoodproduktionen i USA ökat mycket snabbt och har i betydande utsträckning ersatt sågade trävaror som byggnadsmaterial. Denna produkt har i allt större omfattning marknadsförts i Europa. Därtill bör framhållas att den snabba utvecklingen av distribution och transportsystem starkt minskat den svenska skogsnäringens förmånsställning på den europeiska marknaden.

Hittills har skogsindustrin i Nordamerika och Sovjetunionen huvudsakligen anskaffat sin råvara från stora urskogstillgångar. I början har virket stått att hämta praktiskt taget utanför fabriksportarna, men på sikt torde även dessa industrier få räkna med att anskaffa virket från mer avlägsna och kanske svårtillgängliga skogsområden. I samband härmed kan man i dessa länder tvingas att övergå från ett exploaterande skogsbruk till ett kontinuerligt. Som en naturlig följd härav måste man då även ägna intresse åt skogsförnyring och andra produktionsbefrämjande åtgärder såsom frö- och plantförsörjning, skogsträdsförädling, gödsling m. m.

För den svenska skogsnäringen måste det vara ett vitalt intresse att kunna studera och följa utvecklingen inom skogsbruket och skogsindustrin hos de i dag ledande exportländerna av skogsindustriprodukter. Det syns även vara angeläget att erhålla ingående uppgifter om marknaden och marknadsföringen av skogsprodukter.

Denna uppgift att följa och rapportera utvecklingen i Nordamerika och Sovjetunionen kan endast ske effektivt genom en på ort och ställe stationerad skogsexpert, som genom resor och kontakter med myndigheter och organisationer kan insamla erforderligt material. Genom en förstärkning av den svenska utlandsrepresentationen i de dominerande skogsländerna USA—Kanada samt Sovjetunionen bör den svenska skogsnäringens mest trängande behov av utlandsrepresentation kunna tillgodoses.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att inrätta skoglig representation dels i USA (Kanada), dels i Sovjetunionen samt

att riksdagen med anledning härav anvisar ett förslagsanslag på 200 000 kr. för bestridande av avlöningar under budgetåret 1968/69 samt till representaternas omkostnader för samma budgetår anvisar ett förslagsanslag på 35 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1968

Johannes Antonsson (cp)

Jan-Ivan Nilsson (cp)

Anders Dahlgren (cp)

Erik Larsson (cp)

i Norderön